

Люб'язна бесіда

Анатолій Косматенко

Колись — ця розповідь стосується села —
Удома кожна жінка хліб пекла.
Можливо, що деінде так воно й понині,
Та, загалом, піч службу відбула:
Купуєм хліб у магазині!
Тоді ж, як часом стрілись господині, —
Вже мова і зайшла:
"Маринко, добрий день, оце я хліб спекла.
Вдалась опара, добре й замісила —
І вийшов... я тобі скажу, пухкий-пухкий...
Повіриш — ну, як вата!"
"Й не говори. У тебе завжди хліб такий,
Із Ольжиним не порівняти:
Оце вгощала... Коники ліпи — глевкий".
"Е, то ще що! Поїла б ти в Тетяни!
Кислющий... Ні зжувать, ні проковтнуть.
А, бач, сім'я — як перед смертю труть.
Та кинь собаці — пес і нюхати не стане..."
"Тсс!.. Дивися, он чорти її сюди несуть...
Добридень, кралечко, Тетяню дороженька!"
"Підходь, підходь, розваж нам бесіду, серденько!"

Брати мої, писучі молодці!
Що вам нагадують розмови ці?